

[Alfred Andersen]

skærpet udligning sted. Jeg indrømmer, at lovforslaget stiler mod en skærpet udligning, men vi mener som sagt, at den bør have en stramning. Derfor har vi stillet ændringsforslaget.

Til slut vil jeg sige, at de af regeringen fremsatte ændringsforslag kan vi stemme for, men vi kan ikke stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag.

Freddy Madsen (DKP):

Som andre vil jeg gerne understrege det helt utilfredsstillende i den arbejdsgang, som har været vedrørende disse lovforslag. Jeg finder det helt forkasteligt, at regeringen, som allerede i august fremsatte løfte om, som jeg nævnede det ved første behandling, at man ville ændre bloktilskuddene, specielt med henblik på de store kommuner, først fremsætter forslagene, således at folketingets kommunaludvalg i realiteten kun har haft en halv snes dage til at behandle et så indviklet og omfattende lovkompleks, som der her er tale om.

Vi mener imidlertid ikke og kan ikke følge de konservative i forslaget om, at ministeren på det grundlag skal trække forslagene tilbage. Vi mener nemlig, at der var behov for, at regeringen opfyldte sine løfter. Det er ikke sket i disse forslag, men vi mener alligevel, at noget af det absolut bør gennemføres. Det gælder specielt problemerne omkring København.

På trods af det arbejdspress, der har været, må vi sige, at der er nogle ting, der er blevet afklaret under det udvalgsarbejde, vi har haft. For mig står det klart, at det, vi har sagt om bloktilskuddene, hvor vi har vendt os imod dem, hvor vi har påpeget, at de ikke gav nogen retfærdighed over for kommunerne, at det, de var egnede til, først og fremmest var at lægge en større del af byrderne fra staten over på kommunerne, er bekræftet under det udvalgsarbejde, vi nu har været igennem.

Man taler om objektive udgiftsbehov, men går man både forslagene og deres bemærkninger og de svar, der er afgivet af ministeren, igennem, så viser det sig, at det er meget småt med den objektivitet, som ligger i disse udgiftsbehov. Det erkendes klart, at der mangler et tilstrækkeligt statistisk materiale til at lave en helt retfærdig udligning imellem

kommunerne, at der mangler en lang række faktorer, som skulle til, for at man kunne gøre noget sådant objektivt.

Det går da også igen både i bemærkningerne til forslagene og i de svar, der er fremkommet, at når man har taget en række ting frem og belyst dem, så er det til syvende og sidst et politisk skøn, som er afgørende for, hvor store tilskud der skal ydes til kommunerne, og hvordan udligningsordningerne skal være.

Det er da også det, som går igen i disse forslag, nemlig at det, der her er tale om, det er kommet lysende klart frem, er, at man i virkeligheden i regeringen – jeg vil ikke sige, at man har ræflet sig frem til det, men at man i hvert fald har diskuteret sig frem til, hvordan byrdefordelingen skulle være, hvor meget de enkelte kommuner sådan stort set skulle have. Så har man på det grundlag sat embedsmændene til den overordentlig vanskelige opgave, det må være at finde ud af, hvad det er for nogle kriterier, der skal indføres, for at man kan nå frem til slutresultatet.

Det er derfor ikke underligt, at der i forslagene har været en række tekniske fejl. Man har jo åbent erkendt fra ministerens side, at det, der gjaldt, det var beregningerne. Det var altså det politiske kompromis, der var udgangspunktet, og så var det embedsmændenes opgave hen ad vejen at finde frem til en række ændringsforslag, der kunne korrigere de tekniske ting, så de kom til at passe til det, man var blevet enig om.

Det er klart, at det er en højst utilfredsstillende måde, og det har ikke noget med objektivitet at gøre, når man udfører tingene på den måde. Det er klart, at der er en lang, lang række forhold, specielt på det sociale område, der ikke bliver taget hensyn til, når man skal lave tingene på denne måde.

Det, man da i sin visdom har fundet frem til, var, at der kun var to kriterier, som kunne komme til at passe ind i det mønster, man på forhånd havde lavet, nemlig spørgsmålet om børn af enlige mødre, og spørgsmålet om enlige over 65 år. Det er helt klart, at der ude i kommunerne, ikke mindst i de store kommuner med de store sociale problemer, er en lang, lang række andre faktorer, der faktisk burde indregnes, hvis man skulle have en blot nogenlunde rimelig og retfærdig